

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	2ECdo/9/2017
Identifikačné číslo spisu:	3215200585
Dátum vydania rozhodnutia:	30.11.2017
Meno a priezvisko:	JUDr. Mária Trubanová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2017:3215200585.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v exekučnej veci oprávneného DHL Global Forwarding (Austria) GmbH, so sídlom vo Viedni, Freudenuer Hafenstrasse č. 20-22, 1020, Rakúsko, zapísaného pod č. FN 62082 y, zastúpeného Advokátskou kanceláriou Majeriková & Partners s.r.o., so sídlom v Bratislave, Kupeckého č. 8, proti povinnému J. F., s miestom podnikania v L., zastúpenému Advokátskou kanceláriou JUDr. Zuzana Čížová, s.r.o., so sídlom v Bánovciach nad Bebravou, J. Jesenského č. 69, o vymoženie 58 169,70 eur s príslušenstvom, vedenej na Okresnom súde Bánovce nad Bebravou pod sp. zn. 5Er/93/2015, o dovolaní povinného proti uzneseniu Krajského súdu v Trenčíne z 15. marca 2016 sp. zn. 2CoE/338/2015, takto

rozhodol:

D o v o l a n i e o d m i e t a .

Oprávnený má nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Bánovce nad Bebravou (ďalej aj ako „okresný súd“ alebo „súd prvej inštancie“) uznesením zo 16. marca 2015 č. k. 5Er/93/2015-48 zamietol žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zo dňa 23. februára 2015 z dôvodu, že oprávneným označená osoba povinného nie je povinným z exekučného titulu.

2. Krajský súd v Trenčíne (ďalej aj ako „krajský súd“ alebo „odvolací súd“) uznesením z 27. júla 2015 č. k. 19CoE/39/2015-92 uznesenie súdu prvej inštancie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie s tým, že nesúhlasí s jeho právnym názorom, ktorý hovorí, že osoba označená oprávneným nie je osobou z predloženého exekučného titulu.

3. Súd prvej inštancie dňa 2. septembra 2015 poveril vykonaním exekúcie JUDr. Beatrix Vargovú, súdnu exekútorku a zároveň uznesením z 2. septembra 2015 č. k. 5Er/93/2015-128 zamietol návrh povinného na prerušenie konania.

4. Súd prvej inštancie po zrušujúcom uznesení krajského súdu uznesením z 9. novembra 2015 č. k. 5Er/93/2015-194 výrokom I. zamietol návrh povinného na prerušenie konania a výrokom II. vyhovel

námietkam povinného proti exekúcii. Svoje rozhodnutie odôvodnil s poukazom na § 36 ods. 5 a § 50 ods. 1, 2 Exekučného poriadku a uviedol, že oprávnený sa návrhom na vykonanie exekúcie zo dňa 20. februára 2015, doručeným súdnemu exekútorovi dňa 23. februára 2015, domáhal proti povinnému vykonania exekúcie pre vymożenie sumy 58 169,70 eur s príslušenstvom na podklade exekučného titulu, ktorým bol rozsudok pre zmeškanie Krajského súdu Eisenstadt z 25. augusta 2014 sp. zn. 4 Cg 257/11k-42. Dňa 20. augusta 2015 doručil povinný okresnému súdu návrh na prerušenie exekučného konania až do odpadnutia prekážok spočívajúcich v prebiehajúcich konaniach vedených pred Ústavným súdom Slovenskej republiky a pred Generálnou prokuratúrou Slovenskej republiky. Povinný podal zároveň dňa 19. októbra 2015 námietky proti predmetnému exekučnému konaniu. Súd prvej inštancie sa oboznámil s príslušným spisovým materiálom a mal za to, že odvolací súd vo svojom zrušujúcom rozhodnutí vychádzal z faktúry č. 20111198, ktorá sa týkala prepravy vykonávanej povinným z Ruska do rakúskeho Grazu v auguste 2011, oprávnený však v ďalšom konaní predložil uznesenie Vyššieho krajského súdu vo Viedni č. 13 R 234/14Y zo dňa 19. januára 2015, ktoré bolo vydané v konaní, z ktorého je aj predložený exekučný titul, z ktorého je zrejmé, že vymáhaná pohľadávka sa týka prepravy, ktorú mal realizovať „žalovaný pre žalobcu“ z Pandorfu na Ukrajinu a nie z Ruska do Grazu. Na základe uvedeného okresný súd dospel k záveru, že predložený exekučný titul sa tak netýkal faktúry predloženej oprávneným, preto vychádzajúc z toho, že krajský súd vychádzal vo svojom zrušujúcom rozhodnutí z faktúry, ktorá nemala nič spoločného s pôvodným konaním, bola situácia v opätovnom rozhodovaní do takej miery zmenená, že súd prvej inštancie nebol právnym názorom odvolacieho súdu vysloveného vo vyššie uvedenom uznesení viazaný, a teda vyhovel námietkam povinného proti exekúcii a návrh povinného na prerušenie exekúcie zamietol.

5. Krajský súd uznesením z 15. marca 2016 sp. zn. 2CoE/338/2015 o odvolaní oprávneného proti II. výroku rozhodnutia súdu prvej inštancie z 9. novembra 2015 č. k. 5Er/93/2015-194, ktorým sa vyhovel námietkam povinného proti exekúcii rozhodol tak, že napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že zastáva zhodný právny názor ako už bol uvedený v uznesení č. k. 19CoE/39/2015-92 zo dňa 27. júla 2015, a to že označenie účastníka konania, ktorý v pôvodnom konaní vystupoval ako žalovaný, zodpovedá označeniu povinného ako samostatne zárobkovo činnnej osoby v zmysle návrhu oprávneného na vykonanie exekúcie. Z výpisu z obchodného registra mal krajský súd za preukázané, že J. F. vystupuje ako jediný spoločník a zároveň ako konateľ spoločnosti Kolenotransport s.r.o., so sídlom Bánovce nad Bebravou, Trenčianska cesta č. 1602/71, IČO: 34 152 407. Z výpisu zo živnostenského registra Slovenskej republiky mal krajský súd preukázané, že J. F. ako fyzická osoba podniká pod obchodným menom J. F., s miestom podnikania L., IČO: 14 414 252. Krajský súd bol toho názoru, že ak príslušný orgán označí v rozhodnutí účastníkov konania spôsobom nezodpovedajúcim tomu, ako sa účastníci v občianskom súdnom konaní presne označujú, nie je to na ujmu vykonateľnosti, ak je možné z neho bez pochybností vyvodit', komu bola uložená povinnosť. Krajský súd preto uznesenie súdu prvej inštancie v napadnutej časti zrušil podľa § 221 ods. 1 písm. h/ O.s.p., a vec mu vrátil na ďalšie konanie podľa § 221 ods. 2 O.s.p.

6. Proti uvedenému zrušujúcemu uzneseniu odvolacieho súdu podal povinný (ďalej aj „dovolateľ“) dovolanie, ktorého prípustnosť odôvodňoval ustanovením § 237 písm. f/ O.s.p. a dôvodnosť ustanovením § 241 ods. 2 písm. a/, b/, c/ O.s.p. Dovolanie odôvodnil tým, že neexistovali dôvody na zrušenie uznesenia okresného súdu z 9. novembra 2015 č. k. 5Er/93/2015-194, odvolací súd mal podľa jeho názoru postupovať tak, že uznesenie č. k. 5Er/93/2015-194 podľa § 220 O.s.p. zmení. Mal za to, že uznesenie odvolacieho súdu z 15. marca 2016 sp. zn. 2CoE/338/2015 by malo mať povahu zmeňujúceho rozhodnutia, a preto by bolo proti nemu prípustné dovolanie podľa § 239 ods. 1 písm. a/ O.s.p. Uznesenie krajského súdu je podľa povinného nepreskúmateľné v zmysle § 241 ods. 2 písm. a/ O.s.p. v spojení s § 237 ods. 1 písm. f/ O.s.p., pretože odvolací súd nijakým spôsobom neodôvodnil, prečo napriek skutočnosti, že v exekučnom titule má byť žalovaný KOLENO transport, ktorý je majetkom osoby Pavol Koleno, ustálil za osobu povinnú z exekučného titulu fyzickú osobu podnikateľa J. F., s miestom podnikania L., IČO: 14 414 252, ktorý nie je zodpovedným subjektom z predloženého exekučného titulu. V zmysle § 241 ods. 2 písm. b/ O.s.p. považuje právne názory krajského súdu za svojvoľné a v nadväznosti na skutkový stav danej veci za neudržateľné, a preto je nepreskúmateľné, nedostatočne odôvodnené a spočívajúce na nesprávnom právnom posúdení veci (§ 241 ods. 2 písm. c/

O.s.p.). Povinný navrhol dovolaním napadnuté zrušujúce uznesenie krajského súdu zmeniť tak, že odvolací súd uznesenie okresného súdu z 9. novembra 2015 č. k. 5Er/93/2015-194 ako vecne správne potvrdí a povinnému prizná náhradu trov dovolacieho konania.

7. Oprávnený vo svojom vyjadrení k dovolaniu uviedol, že prípustnosť dovolania povinného v danom prípade nie je možné vyvodiť z ustanovenia § 239 O.s.p. a nie sú preukázané ani dôvody prípustnosti dovolania uvedené v § 237 O.s.p. Na základe uvedeného navrhuje, aby odvolací súd dovolanie povinného odmietol a zaviazal povinného na úhradu trov dovolacieho konania.

8. Podľa prechodného ustanovenia § 470 ods. 1 Civilného sporového poriadku, zákona č. 160/2015 Z.z. (ďalej len „CSP“), ktorý nadobudol účinnosť 1. júla 2016, ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti. Podľa § 470 ods. 2 veta prvá CSP (ale) právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona zostávajú zachované.

9. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“ alebo „dovolací súd“) ako súd dovolací (§ 35 CSP) po zistení, že dovolanie podala v stanovenej lehote (§ 427 ods. 1 CSP) strana zastúpená v súlade so zákonom (§ 429 ods. 1 CSP), skúmal prípustnosť dovolania bez nariadenia pojednávania (§ 443 CSP) a dospel k záveru, že dovolanie treba odmietnuť.

10. Vzhľadom k tomu, že dovolanie bolo podané pred 1. júlom 2016 (14. apríla 2016), t. j. za účinnosti zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „O.s.p.“), ktorým bol zrušený CSP, dovolací súd postupoval v zmysle ustanovenia § 470 ods. 2 CSP (na základe ktorého právne účinky úkonov, ktoré nastali v konaní pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované) a procesnú prípustnosť dovolania posudzoval v zmysle ustanovení § 236, § 237 ods. 1 a § 239 O.s.p.

11. Dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O.s.p.).

12. Povinný napadol dovolaním uznesenie krajského súdu. Uznesenia odvolacieho súdu, proti ktorým bolo dovolanie podľa O.s.p. prípustné, boli uvedené v § 239 ods. 1 a 2 O.s.p. Napadnuté uznesenie nebolo uvedené v týchto ustanoveniach, preto prípustnosť dovolania povinného z § 239 ods. 1 a 2 O.s.p. nevyplývala.

13. V zmysle § 237 ods. 1 O.s.p. bolo dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu (teda aj uzneseniu), ak v konaní došlo k závažným procesným vadám taxatívne vymenovaným v tomto ustanovení (viď písmená a/ až g/ tohto ustanovenia).

14. V zmysle § 237 ods. 2 O.s.p. ale dovolanie podľa odseku 1 nebolo prípustné proti rozhodnutiu v exekučnom konaní podľa osobitného predpisu, ktorým tu treba rozumieť zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov (Exekučný poriadok).

15. Dovolaním napadnuté rozhodnutie bolo vydané v konaní podľa Exekučného poriadku, preto prípustnosť dovolania povinného nevyplýva ani z § 237 O.s.p.

16. Vzhľadom na to, že povinným podané dovolanie nebolo prípustné ani podľa § 237 O.s.p. ani podľa § 239 O.s.p., dovolací súd ho odmietol ako procesne neprípustné podľa ustanovenia § 447 písm. c/ CSP bez toho, aby skúmal vecnú správnosť napádaného rozhodnutia odvolacieho súdu (mutatis mutandis aj rozhodnutie najvyššieho súdu sp. zn. 1 Cdo 102/2016).

17. Rozhodnutie o nároku na náhradu trov dovolacieho konania dovolací súd v zmysle § 451 ods. 3 veta druhá CSP neodôvodňuje. O výške náhrady trov konania oprávneného rozhodne súd prvej inštancie (§ 262 ods. 2 CSP).

18. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.